

Iz Ljubljane. * Teržaški časnik „Triest. Zeit.“ piše, da že več časa je na Parskem neki umetnik (tehnikar), kterege je avstrijska vlada tje poslala, da natanko ogleda, kako ondi šoto napravljajo za parske železnice, ker tudi za naše železnice bojo na ljubljanskem mahu ustanovili veliko napravo, kjer se bo šota (Torf) pripravljala za kurjavo hlaonov. — Pervi dan prihodnjega mesca bo v Ljubljani v djanje stopila bankna eskomtna podružnica v podporo tukajšnim trgovcem. Vodji te dnarnice so gospodje: Kranz Karl, Lukman Lambert, Mayer Jakob in Recher Nikolaj, — presojevalci ali censorji pa gospodje: Heiman Gustav, Holzer Karl, Hudovernik Primaž, Krisper Anton, Pachner Karl, Zupan Valantin, Terpine Fidelis, Češko Valantin.

Iz Ljubljane. Včeraj je bil raztelesen v tukajšni živinozdravnišnici neki neznan velik mesarsk pes, ki se je en dan po Ljubljani in okoli Ljubljane klatil in popadal, dokler ga ni včeraj zjutraj neki pogumen policijsk vojak z bajonetom puškinim prebodel in umoril. Ogled raztelesenega psa je razodel, da je bil stekel. Ali je bil ta pes popaden od tistega steklega, ki so ga v kratkem na Verhniki ubili, ali od tistega, ki je pred nekimi mesci v Lazih poginil, ali pa se je steklina prvotno v njem vnela, se ne more za gotovo reči; to pa je gotovo, da je treba sedaj vsakemu pazljivemu biti na ljudi in živino, ki so morebiti prišli z imenovanim psom v kakošno dotiko, da se odverne nevarnost, dokler ni prepozno.

Novičar iz raznih krajev.

Gledé na porod cesarični, ki se vsako uro pričakuje, so podarili presvetli cesar siromakom dunajskim 10000 fl. — Maloktero leto se je slišalo toliko od toče kot letos; asekuracije česke in dunajske imajo zavarovanim gospodarjem letos veliko škode povračati, ker skor vsak četerti zavarovavec se je oglasil za odškodovanje; — pri vsem tem vendar hvalijo letino, ker po toči so le reveži tisti, ktere zadene, ne pa cela dežela. — Na telfski planini v Tirolih je na sv. Antona dan strela ubila 16 ovac na enkrat, in dva ovna je — neverjetno je sicer pa vendar je čista resnica — v razrušeno zemljo tako zabila, da le nju rogovi so ven gledali. — Te dni so v bolnišnico dunajsko pripeljali iz kmetov neko deklo Lojzo Š., ktera že več dni zaporedoma spi; le s silo se dá enmalo prebrihtati, pa berž jo spet zaspanec premaga; celo pot, ko so jo peljali na Dunaj, se ni zbudila. — V 3 letih, kar na Dunaji v mesnicah konje koljejo in njih meso (po 4 do 6 kr. funt) prodajo, so jih zaklali 4725 in skupili za meso, kože, jezike in kosti okoli 225.085 fl. — Na Laškem (v Lombardii in na Benečanskem) so bolehalo letos svilodi (svilni červi) za neko posebno boleznijo, zoper ktero so jih kadili z mnogimi kadili; ne- ktere so oterpnéli, da niso nič pridobili. — Politika še zmiraj praznuje, zato časnikarji poberajo drobtine, ker velikih koscov ni. Kaj bo z Laškim, kaj z Gerškim, kaj z Moldavo in Valahijo itd. nobeden ne vé; pravijo, da vélike vlade imajo sedaj naj več opraviti z Gerškim; kralj gerški Oton se je podal te dni na Dunaj in bo šel dalje na Nemško; pravijo, da gré tudi v Pariz, se pogovorit: kako in kaj. Ko so pred mnogimi leti ptuje vlade na noge postavile od Turčije odcepljeno novo gerško kraljestvo in mu svojega kralja, Otona parskega, dale, niso pomislile, da naj bogatejše kraje nekdanjega Gerškega je obderžala Turčija, in kakor Černogorcem tako se tudi novemu gerškemu kraljestvu vedno slaba prede. — Da bi bili Turki angleškega konsula v Skutari umorili, ni res, res je pa, da so ondi lepo seminiško poslopje in pa kato- liško cerkev razdjali. V Albanii zlo vré med Turki in kristijani, da se ne vé, kaj bo. — Iz Petrograda se piše, da priprave za kronanje ruskega cesarja v Moskavi grejo hitro spod rok. Vse ptuje vlade bojo pri ti slovesnosti na- domestovane po svojih poslancih, ki se bojo obdali z nezna-

nim lišpom; ker pa se Rusi namerjajo še vse to prekositi, je lahko zapopasti, da lišpa ne bo konca ne kraja. — Iz Francozkega se sliši, da so se povodnji v zahodnih in južnih krajih sopet ponovile in da reki Loire (Loar) in Garonne (Garon) ste spet potopile veliko sveta. — Veliko dá govoriti tisto pismo, ki ga je mladi kraljevič francozki z imenom grof pariški (iz rodovine vladarjev, ki je v poslednji francozki prekucii leta 1848 ob vladarstvo prišla) ravno sedaj na svetlo dal, ko si želi cesar Napoleon svojo rodovino na prestolu francozkem za vse prihodnje čase ustanoviti; — zadnje verstice onega pisma, v katerem se grof pariški zoperstavlja tako imenovani „fuzii“, se gla- sijo takole: „Moja starost (grof pariški bo še le mesca sep- tembra 18 let star) mi ne dopušča, da bi se vtikoval v to, kar je moja žlahta sklenila; jez imam pred očmi le oporoko svojega očeta, pravila svojega deda in pa ustavno samo- vladstvo“. — Serbi dosihmal nimajo domače soli; morajo kupovati vlaško ali avstrijsko; — nedavnej je pa neki ropar našel sol v neki gori na Serbskem, ktero hoče vladi razodeti, ako mu odpustí vse njegove hudodelstva in mu verh tega še kaj plača. Ni dvombe, da se mu bo dovolilo kar terja, ako pokaže res zaklad.

Prečastitemu gospodu

Petru Aleš-u,

korarju, višjemu šolskemu ogledu teržaškemu, družbeniku ljubljanske kmetijske družbe itd.

o njegovem sedemdesetem godu

29. junija 1856.

Ponosno drévo, močne korenine
U plodno zemljo bilo usajeno,
Z rosó ljubezni bratovske pojeno —
Lepota, kinč slovenske domovine!

Al — burje piš, ki nikdar ne pomine,
Razpoka kožo débela mu zeleno —
U mah starostí truplo zavijeno,
Rodi sadove, dok da ne pogine.

Ponosen Ti si rastel u mladosti,
Krepčal si duha v veri, učenosti,
In plod stoterni ste obé rodile *);

Zapisal v slave si se knigo krasno,
U dušo vsacega se s čerko jasno —
Na večno dela bodo Te častile.

*) Gospod Peter Aleš, rojeni v Vodica na Gorenškem, so za napredek kmetijstva tako uneti, da malo enakih mož je Krajna rodila. Popotniku po Notrajskem se berž pokaže okrajna, kjer so za farmana služili; na Premu in v Jelšanah je sadjoreja in vinoreja že obilno napredovala, ko so druge soseske še spale. Tudi zdaj v Terstu so neutrudljivi za šolsko omiko, in še vedno za blagor kmetijstva skerbijo; živa priča tega so bukvice z na- pisom „Zvedeni kmet“, ki so jih za teržaške nedeljske šole lani spisali. Pač se lahko od njih reče, da še stari njih farani skerb verlega gospoda hvalijo. (Vredništvo dostavlja v razjasnenje besed „farman“ in „faran“, da na Notrajskem po več krajih pravijo duhovnemu gospodu „farman“, prebivavcu fare pa „fa- ran“. To so nam povedali unidan prečastiti fajmošter Tomajski gosp. Ukmar — izversten jezikoslovec slovensk — ko so nas Ljubljančane serčno razveselili, da so nas obiskali.)

Pogovori vredništva.

Gosp. J. J. v Verh.: Lepa hvala za poslane vodne muhe. Ob poli enajstih dopoldne 23. dan t. m. žive v zapečateni škat- ljico djane smo prejeli 26. popoldne ob sedmih zvečer; dve ste še živele. Drugopot več od njih. — Gosp. J. B. v R.: Radi bomo vzeli obljubljeni popis bist. dol. „Novičarju namenjene dopise, pa prosimo, da se nam vselej berž pošlejo, dokler ni novica zastarana.

Milodari za Blejčane. Gosp. Janez Debevc, trgovec v Ljubljani, 5 fl. — Gosp. Černe Anton, kaplan v Ložu, 2 fl. — Dva duhovna gospoda iz Gorenškega 5 fl. — Gosp. T. H. 2 fl., in sicer 1 fl. za pogorelce gospodarje, 1 fl. pa za pogorelce posle.

Milodari za Semičane. Gosp. Janez Debevc, trgovec v Ljubljani, 5 fl. — Gosp. prof. Metelko v Ljublj. 10 fl. — Gosp. T. H. 2 fl.